

ليکھه ٿو ه شان، ميراتي ناڪوڪي

شروڙيهه ڪ له سه ر دوو روماني «سه مفوني اي مردووه ڪان» و
«فهره يدون سي ڪوري هه بوو» له نوسيني عه باس مه عرفي.

سپروس عه لي نژاد
له فارسيه وه: باران

باران

دوو رومانی «سەمفۆنیای مردووەکان» و «فەرەیدون سێ کورێ هەبوو» هەردووکیان بەر لە دەسپێک ئاماژە بە ئوستورەیک دەکەن، کە تەقەرێ رومانەکە لەووە سەرچاوە دەگرێت. سەمفۆنیای مردووەکان بە ئاماژە بە ئوستورەیی هابیل و قابیل دەستپێدەکات و فەرەیدون سێ کورێ هەبوو، بە ئاماژە بە ئوستورەیی فەرەیدون لە شانامەدا، کە جیهان لە نیوان سێ کورەکەیدا دا بەشە کات. ئێران کە باشترین پشک بوو، بە خشی بە ئیرەج. یونان و رۆم و شامی سپارد بە سەلم و تورانی دا بە تور، بە لأم سەلم و تور ئیرەییان بە ئیرەج برد و لە جەنگێکدا لەناویان برد.

هەتاوی دوو ئوستورەکە ئاشکرایە، جگە لەووەی کە لە «فەرەیدون سێ کورێ هەبوو» دا بابەتی ناکۆکییە کەش، ئاشکرایە کە هەمان ئێران و شۆرشە کە یەتی. ناوەرۆکی دوو رۆمانی «سەمفۆنیای مردووەکان» و «فەرەیدون سێ کورێ هەبوو»، جیاوازی تێروانیی باوەکانە لە گەڵ کورەکان لە لایە کەووە و ناکۆکی براکان، لە لایەکی دیکەووەیە. نوسەر جەخت لە سەر ناکۆکی نیوان براکان دەکات و وەر داوی سەرەکی دوو چیرۆکە کە لە سەر ئەو بنەمایە دادەمەزرێت. لە کۆتایی کارە کەشدا ئەو شتە دەبێت لێکە لۆهە شانە.

لە «سەمفۆنیای مردووەکان» دا ئەم لێکە لۆهە شانە لە گۆرە پانی کۆمە لایەتی و خێزانیی رۆودەدات و لە «فەرەیدون سێ کورێ هەبوو» دا لە گۆرە پانی سیاسی و نەتەووییدا. لە پراستیدا ئەو شتە لە «سەمفۆنیای مردووەکان» دا دەستی پێکراو لە «فەرەیدون سێ کورێ هەبوو» دا کۆتایی پێ دێت. لە سەمفۆنیای مردووەکاندا، کە رومانێکی کۆمە لایەتی، هۆکاری ناکۆکییەکان رق و قین و ئیرەیی و هەست بە بچووکیکردن و خۆوێستییە پلاندا ئێزراوێ کە، بە لأم هۆکاری سەرەکی هەمان ناکۆکی فیکرییە، کە بە شۆزگەلی جیا جیا و بە شۆهێ ناپراستە و خۆ رۆودەدات. خۆرگێرانیکی لە ناکاو، نیوەرۆ دەگۆریت بە نیوە شەو و ئەمە لە بەرچاوی باوک، کە کەسێکی خورافاتییە وەکو هێمایە ک بۆ توورەیی خوا دەبێت (خودای جابر ئورخانی، لە گەڵ خودا کانی یونانی کۆندا جیاوازییەکی نییە). هێرش دەکاتە سەر کتیبە کانی

نوسەر ئەوەمان پیشاندەدات، کاتێ هۆکاری دژایەتی، نەزانی بیت، چەندە ترسناکتر لە شۆهە کانی تری رۆودەدات و هەموو شتێک دەسووتێت. سەرەرای ئەوەش ناوی ئەو کارە دزیو و ناپەرەوایە دەنێت، پارێزگاریکردن لە دین و برواکان و پێیوایە رۆحی شەیتانی راوناو. دوا ئاگر کەوتنەووە کە ی پێشوو، ئیستائیت ژێر تەختە خەووە کە، سەر رەفەکان، تەنیششت پلێکانەکان و سوچی ژووورە کە پریبوو لە کتیب و دەفتەر. ئایدین شیعری دەنوسی و لە گەڵ چەند شاعیریکی دیکە دا پەییوەندی هەبوو. «بابە وتی: نەوت پێژە. من دەبە ی نەوتە کەم برده ژووورەو پێژاندە هەموو شۆینە کاند، پاشان ویستم تەختە خەووە کە بێمە دەرەو، کە باوکم پێگری لێکردم. بابە وتی: شقارتە کە داگیرسێنە و من دامگیرساند... بابە وتی: ئەمە رۆحی شەیتانە خەریکە دەسووتیت.»

لە سەمفۆنیای مردووەکاندا، باوک دەیەوت ئایدین لە خوێندن و زانکۆ، کە سیمبولی بیرکردنەووەیە دووربکەوێتەووە و رۆو لە کاسی و بازار، کە هێمای پارە و دەوڵەتەندییە بکات. پێیدەئێت: «تۆ پێتوایە بە خوێندن بە کوێ دەگە؟ دوا سی سأل دەرس خوێندن چەند مووچەت دەدەن؟ قامکی دۆشاومزە ی لەبەر دەموچا ئایدینەووە تەکاندا: «ها؟ چەندت دەدەن؟ لە ناو بێدەنگی ئایدیندا پتر و پەرۆبالی لێروا، کە بلێت: «سەد تەمەن؟ هەزار تەمەن؟ خۆ لە شا زیاتر وەرناگریت. من هەر لە ئیستاو پێتدەدەم بە مەرچیک واز لە خوێندن بێت و ببیت بە مروف.»

سەر قالبوون بە کتیب و دەرسەو، لە ناو هزری باوکیدا وەکو شۆرش لێکدانەووەی بۆ دەکرێت، کە دەتوانت بێتە مایە ی سەرئێشە. باوک کە خۆی نوێنەری بازار، لە گەڵ ناتەبابە و راپۆزکارە کەشی «ئە یاز پاسەوان» بە تەواوی دژی ئەو یە.

باوک پرسیار لە ئە یاز» دەکات کە دەتوانت وەکو نوێنەری بەشی

عباس معروفي

له «سه‌مفۆنیاى مردووہ‌کان» دا براکان تووشى وەها رقوقین و ئیرەبیەکی کوپرن، که که سیان بواری بینینی ئەنجامی کارەکی نییە. هەموویان تێدا دەچن، بەلام له «فەریدون سێ کورێ هەبوو» دا، لانیكەم چەند که سێکیان ئەو بواریان بو دەره‌خسیت، که ئەنجامی کارەکی بینین، بەلام چ ئەنجامێک؟ ئەنجامێک که نەبینینی باشتەر له بینینی.

له درێژەى هەمان گەتوگۆدا ئەسەد له وەلامی باوکیدا که پرسویەتی: «دەتوانن پێکەوه بسازن؟» دەلیت: «بەلێ باوکە. ئیمام خومەینی فەرموویەتی ئەواوی حیزبەکان به هەر بیروبووچوونیکەوه، دەتوانن بەشداری شۆرش بن.» و گێرەرەوه (مەجید) که به شیوه‌ی بیرەوه‌ری ئەم قسانە دەگێرێتەوه دەلیت: «ئیمە له کوێ هەمانزانیان دواتر هەموومان به خوێنی یەکتەر تینوو دەبین؟ ئەنانەت گرنگیمان بەم قسەیه‌ی باوکم ئەدا که وتی: فەریدون سێ کورێ هەبوو، بەلام ئیوه به باشی شانامەتان ئەخویندووەتەوه، تاکو بزانی براکان چی بەسەر یەکتەری دینن.»

دوای ماوه‌یه‌ک به ناماژە کردن به‌و شتانه‌ی به‌سەر یاندا هات، ده‌گاته ئەنجامێکی گشتگیرتر: «گێژ و وەرپووی، بێ نامانج بووین، چێژمان له شکاندن و سوتاندن دەبین، نەماندەزانی چیمان دەوێت. دووکه‌ڵ بەرچاوی گرتبووین و هێچکاتیکیش له خۆمان نەپرسی له‌بەرچی»، هەرۆه‌ها ماوه‌یه‌ک دوای ئەوه، کاتێ مندالەکانی خاوه‌نی کارخانه‌ی تاپه‌که، ده‌رژێنه ناو ئەمباری کارخانه‌که‌ی باوکیان و هەمووی دەسووتینن، ئەنجامه‌که‌ی زۆر تالتر دەبێت. شاره‌که له‌ناو ناگردا دەسووتیت. مەجید ده‌لیت ئەمه‌ شاره‌که نه‌بوو دەسوتا، ئەمه‌ هه‌بوون بوو ده‌سوتا.»

دواجار له «سه‌مفۆنیاى مردووہ‌کان» دا ئایدینی ئورخانی به‌ هۆی پەفتارەکانی باوکی و براکە‌ی شیت دەبێت. ئورهان که به‌ خوێنی تینوو بوو، به‌ زەنجیر دەبیه‌ستەوه و دواجاریش هه‌ولیدا بیکوژیت. له‌کوژتایی چیرۆکه‌که‌دا خێزانەکه که‌سی لێ نامنیت، ئورهان ئورخانی که به‌ مەبه‌ستی کوشتنی براکە‌ی له‌ناو کړپوه‌دا چوو بووه‌ ده‌ره‌وه‌ی شار، خویشی گیانی له‌ده‌ستدا و هەموو شتێک لێکە‌لوه‌شایه‌وه.

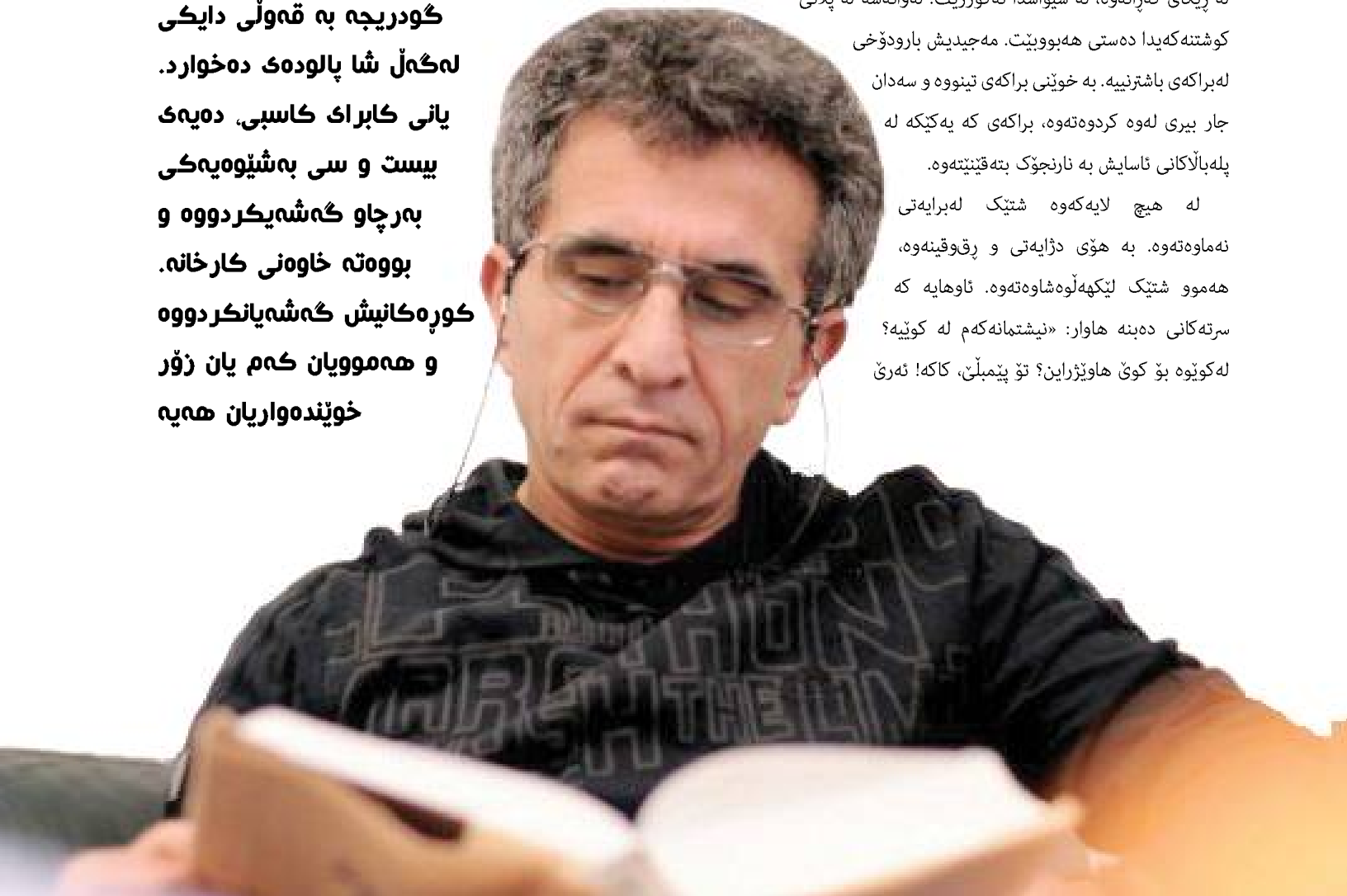
سەربازی و ئاسایشی ولات سەربیکریت: «دەبێ چی بکەین ئەیا؟ وەلامی ئەیا بەرپشت و نەگۆرە: دەبێ رێگری لێکەین. ئەو بیرکردنەوانە دەبنە هۆی ئەوه‌ی به‌ره‌ه‌لستی بوه‌ستنه‌وه، بۆئەوه‌ی کێشه‌یه‌ک دروستنه‌بیت، باوک خۆی دەسه‌کارده‌بیت. سەرەتا له‌ ژووهره‌که‌ی دووری ده‌خاته‌وه و ده‌یزرێته‌ ژێرزەمین، دوای ماوه‌یه‌ک که ده‌بینیت ئەم کاره‌ هێچ سویدیکی نییە، ژێرزەمینەکه‌شی پێ رەوا نابین و دیسانه‌وه‌ ئاگر له‌ کتێبه‌کانی به‌رده‌هەن و دۆزه‌خێک ده‌خولقێنن، که کاتی ئایدا جمکه‌که‌ی تری ئایدین مێرد به‌ پیاویک ده‌کات، که له‌ شارێکی دوور ده‌ژیت، ئامۆژگاری ده‌کات: «برۆ ئیتر مه‌گه‌رپوه‌ بۆ ئەم دۆزه‌خه‌.»

بارودۆخی مەجید و سەعید و ئیرەجیش له «فەریدون سێ کورێ هەبوو» دا هاوشیوه‌ی بارودۆخی ئایدینه‌ له «سه‌مفۆنیاى مردووہ‌کان» دا. بابە وتی: «تا پای گیانم له‌پشتانم، بەلام ئەگەر به‌ ناوانی سیاسی بگیرین، هەنگاوێکیشتان بۆ هەلناگرم. من نیم ئیتر.» یان: «ئەگەر ده‌تانه‌وێت برۆنه‌ زانکۆ تاكو راسته‌وخۆ به‌خێنه‌ به‌ندیخانه‌وه، پێویست ناکا بخوینن، وەرن بۆ کۆمپانیاى بی ئیف گودریچ.» سەرەپای ئەمه، ئەو گۆرانکاریانە‌ی به‌ سەر دۆخه‌که‌دا هاتوو، له‌ سالانه‌ی «سه‌مفۆنیاى مردووہ‌کان» تێدا پرووده‌دات (ده‌یه‌کانی بیست و سی) تا ئەو کاته‌ی سەرە‌ی پرووداوه‌کانی «فەریدون سێ کورێ هەبوو» ده‌گات (ده‌یه‌کانی په‌نجا و شەست) به‌ ته‌واوی دیاره‌.

ئەگەر باوک له «سه‌مفۆنیاى مردووہ‌کان» دا چه‌ره‌سات و گوڵه‌به‌رپۆژه‌ی ده‌فرۆشت له «فەریدون سێ کورێ هەبوو» دا باوک خاوه‌نی کارخانه‌ی تاپه‌ی بی ئیف گودریچه‌ به‌ قه‌وڵی دایکی له‌گه‌ڵ شا پالوده‌ی ده‌خوارد، واته‌ کابرای کاسبی، ده‌یه‌ی بیست و سی به‌ شیوه‌یه‌کی به‌رچاوه‌ گه‌شه‌یکردوووه و بووه‌ته‌ خاوه‌نی کارخانه‌. کوپه‌کانیش گه‌شه‌یانکردوووه و هەموویان که‌م یان زۆر خویندە‌واریان هه‌یه. له «سه‌مفۆنیاى مردووہ‌کان» دا ئایدین روناکییریکی ناته‌واو بوو، که ده‌بویست برواته‌ زانکۆ، به‌لام لێره‌دا ئیره‌ج روناکییریکی ته‌واوه، که خویندنی زانکۆی ته‌واوکردوووه. ئەوانی تریش خویندنی زانکۆیان ته‌واوکردوووه.

ئەنگەر باوك له «سەمفۇنيەك
مردووەكان» دا چەرەسات
و گولەبەرپۇژەك دەفرۇشت
له «فەرىدون سى كورى
هەبوو» دا باوك خاوەنى
كارخانەك تايەك بى ئىف
گودرىجە بە قەولى داىكى
لەگەل شا پالودەك دەخوارد.
يانى كاپراك كاسبى، دەپەك
بىست و سى بەشپووەپەكى
بەرچا و گەشەيانكردووە و
بوووتە خاوەنى كارخانە.
كۆرەكانىش گەشەيانكردووە
و هەموويان كەم يان زۆر
خویندەواريان هەپە

لەئەنجامدا لە «فەرەيدون سى كورى هەبوو» شدا مەجید ئەمانى دەگۆریت
بە كەسكى كاۆل و لە غەربیدا كارى دەكیشتە نەخۆشخانەى دەروونى.
بەدریژایى ئەو سالانەى لە ئىران دووریوو، لە هەموو شتىك نائومیدبوو
و تاسەى كۆچە و كۆلانەكانى تارانى كردوو و دەپەوى بەگەریتەو بە ئىران،
بەلام بەرلەوہى خۆى لە «پەشپوى جوگرافىایى و میژوویى» دەربازبكات،
لەناو دەچیت. پەپوہندى بە كونسولگەرى ئىرانەو دەكات و براكەى كە
پەككە لە پلە بالاكانى ئاسایش، هیچ هەولێك نادات، بۆئەوہى لێنەگەریت
لە پێگای گەرانەو، لە سیواسدا نەكوژریت. لەوانەشە لە پلانى
كوشتنەكەیدا دەستى هەبووپیٹ. مەجیدیش بارودۆخى
لەبراكەى باشتربىه. بە خوینی براكەى تینوو و سەدان
جار بیری لەو كردهوتەو، براكەى كە پەككە لە
پلەبالاكانى ئاسایش بە نارنجۆك بتهقینتەو.
لە هیچ لایەكەو شتىك لەبرایەتى
نەماوتەو. بە هۆى دژایەتى و رقوینەو،
هەموو شتىك لێكەلۆهشاوتەو. ئاوهاپە كە
سرتەكانى دەبنە هاوار: «نیشتمانەكەم لە كوئیە؟
لەكوئیە بۆ كوئى هاوژراين؟ تۆ پېمبلى، كاكە! ئەرى

دهبات، كه هينده بازنه كه يان لئي ته سكر دووه ته وه، كه كه وتوه ته ناو كه لاوهي ميژووييه وه. نوسر له ناو ديا لوكه كاني رومانه كه دا، نه گهر هيچ حه يايه ك به سهراني رژيمه وه ناهي ليت لهو سهر يشه وه به ري ئوپوزسيوني دهره وه ي ولاتيش داده ماليت و سوک و چروكيان ده كات. «من ته نيا سيژده سال له دهره وه ي ولات ته قله ده وم داوه و ئيستا ده ليم نابيت، ره فيق. نابيت ياني چي؟ ياني نه وه ي ئوپوزسيونيان پارچه پارچه كر دووه، يه كگرتووييه ك له نارادا نيه، مملانيه ك له نارادا نيه، نه گهر يش هه بيت تاكه كه سييه.»

له وان هيه نه نجامي چيروكه كه له ناو يه كيك له ديا لوكه كاني رومانه كه دا بدوزينه وه، نهو كاته ي مه جيد له گهل نه مير هاو رپي نزيك و دوستي قوناغي قوتابخانه ي قسه ده كات. رومانه كه به م رسته يه وه ده ستيپده كات: «له وان هيه هه موو شتيك به مردني ناسريه وه ده ستيپنكرابيت،» ههروه ها له شوي نيكدا ده گه ينه نه م رسته كليديه، كه ده ليت: «له وان هيه هه موو شتيك به شو رشه وه ده ستي پكرد.» گفتوگو له گهل نه مير يش به پرسيار يكي هاوشيوه ي نهو پرسياره ده ستيپده كات:

به نه ميرم وت: «بيتوايه هه موو شتيك به چيه وه ده ستي پكرد؟»

«ياني چي، هه تيو؟»

«ياني بوچي ئاوهامان به سهر هات؟»

«خومان گو بووين، گو؟»

«ياني له كه يه وه؟»

«له كه يه وه؟ مه به ست چيه؟»

«له كه يه وه گو بووين؟»

«له سهره تاوه، مه جيد. ههر له سهره تاوه گو بووين و خومان نه دا له

كه ريه تي.»

سه رچاوه:

pm-_040714/07/http://www.bbc.co.uk/persian/arts/story/2004

cy-maroufi.shtml

له بهر چي ئاوهامان لپهات؟ ئيمه شو رشماني كرد، به لام ته قينه وه. له تيكمان چوه ژير گل، له تيكمان بوو به ميراثخور و كهوته دزي و فزي، له ههر كوئ بوني پاره بكات دهره وات و له وي سهرمايه ي خوي ده خانه گهر، له گهل دادوه ري شو رش بووه ته هاوبه ش و ده يه وي له دوورگه ي كيشدا مو ل دروستبكات، ئيستا ش خه ريكه موبليراني مايه پوو چيوو ده كر يت تاكو ئاوه دانيبكاته وه. له تيكمان كه وته به غدا، هه تا مابوو ههر فلته عه ره بي قسه ي ده كرد، پارتيزانه پيره كاني ريزده كرد و سلاوي سهر بازي له ئافره ته چه كداره كان ده كرد. تاخري له ناو بيابانه كاندا وه ها له توپه تيان كرد، چما گورگ هه ليد ريوو. نه ري گورگ هه ليد ريوو.»

نه وه ي ليره دا بو ار نيه له سهر ي قسه بكه ين نهو دارووخانه بوو، كه كه سايه تيه كاني ناو رومانه كه ههر له نه سه ده وه، تاكو مه جيد به جو ريك له جو ره كان گرفتاري بوون. ليكه هله وه شان به رله وه ي له پر واله تدا دهر كه وي ت له ناخوه روويداوه. پاله وانه كاني رومانه كه له لايه ني ئينسانيه وه هينده داروخاون، كه مردن ئير كاره سات نيه.

جياوازيه كاني نيوان فهره يدون س كوري هه بوو و سه مفو نياي مردوه كان زورن. ههر خوي كاتيك سه باره ت به ويكچوونه كاني دوو رومان قسه ده كه ين، نابي نه وه له بير كه ين، كه قسه له سهر دوو روماني جياوازه به دوو ته وه ري جياوازه وه. نهو ورده كاريانه ي رومانه كان پيكديتن، به ته واوي جياوازن. عيشق له سه مفو نياي مردوه كاندا عيشق ياك و راسته قينه يه، له حاليكدا كه له فهره يدون س كوري هه بوو، زوربه ي كات بيچمي ههرزه بي له خوده گر يت. ناتوانين له م بابه ته كورته دا ئاماژه به هه موو جياوازيه كان بكه ين، به لام نهو شته ي «سه مفو نياي مردوه كان» له «فهره يدون س كوري هه بوو» جياوه كاته وه نهو قسه وباسانه يه، كه به ب ترس و پشودر ئي سه باره ت به ئوپوزسيوني دهره وه ئيران ده وتريت و ورده ورده هه لوه شان و له ناوچووني ئوپوزسيون پيشانده در يت.

گيره وه ئوپوزسيوني دهره وه ي ولات به «كومه ليك ناپياوي بابكوتچي» ناو